

BEWONERS SP LATEN ZICH NIET KENNEN DOOR CORONA

Het Sociaal Pension (SP) bij SMO Verduhuis is een plek waar rust en regelmaat de norm is. Maar ook hier maakten de extra gezondheidsmaatregelen tegen corona het leven een stuk lastiger en moeilijker. Groepsbegeleider Anna van Lee blikt tussentijds terug: "Het heeft van onze bewoners veel aanpassingsvermogen gevraagd, maar ik ben trots op hoe iedereen, inclusief ons team groepsbegeleiders, zich heeft aangepast."

Anna werkt als flexwerker in het Sociaal Pension en zij kent de bewoners goed. Ze helpt hen bij de dagelijkse taken en activiteiten en gaat vaak mee op gesprek bij instanties. Ook voor SMO Verduhuis werd langzaam duidelijk dat corona risico's en veranderingen meebracht. Zeker in het begin was nog onduidelijk hoe groot dat risico nu precies was en daarom was een belangrijke voorzorgsmaatregel om de huiskamer te sluiten. Terwijl dat juist een plek is waar de bewoners veel tijd doorbrengen in elkaars gezelschap. Anna vertelt: "Dat was heel vervelend voor iedereen, omdat mensen nu veel meer tijd alleen moesten zitten op hun kamer. Dat ging ons aan het hart, omdat onze kwetsbare bewoners toch al niet

zo veel sociale contacten hebben. Het vroeg veel uitleg en aanpassingsvermogen van hen, maar ja, gezondheid staat voorop."

Mondkapjes

Gelukkig kon na verloop van tijd de sociale afstandsregel iets soepeler worden toegepast, waardoor de bewoners elkaar toch konden ontmoeten. Al was dat dan met anderhalve meter afstand en mondkapjes. Maar goed, het was al iets leefbaarder en

de saamhorigheid bleef heel sterk. Ook de collega-groepsbegeleiders zetten zich in om de kans op besmettingen via het werk te beperken. Tot op dit moment zijn er zelfs helemaal geen besmettingen via het werk aan elkaar doorgegeven. De digitalisering van vergaderen op afstand en dergelijke zal wel in de een of andere vorm een blijvertje zijn.

Uitdagend

Anna zegt: "Voor mijzelf is het werken onder druk van deze beperkingen uitdagend. Hoe zorg ik er telkens weer voor dat de bewoners zich zo goed mogelijk blijven voelen, hoe kan ik meebewegen met hun vraag om steun en met hun klachten? Dat vraagt creatieve oplossingen en het is erg waardevol als je de mensen toch op een positieve manier kunt helpen met hun bezigheden. En zo lang iedereen gezond

blijft, kan dat soms zelfs een leuke uitdaging zijn. Toch hopen bewoners en wij als groepsbegeleiders dat het coronatijdperk snel voorbij mag zijn. Een hoofdstuk dat we afsluiten met hoop op een voorspoedig jaar."

Team Wonen schrapte Kerstlunch door nieuwe lock down

De mensen van Team Wonen hadden een week voor de Kerst een lunch georganiseerd om eindelijk weer eens samen te zijn en van elkaar te horen hoe iedereen het nu eigenlijk volhoudt onder de coronamaatregelen. Maar met de nieuwe harde lock-down ging daar op het allerlaatst toch weer een streep door.

"Het was een behoorlijke teleurstelling. We keken er naar uit om elkaar weer te zien en persoonlijk van elkaar te horen hoe het met iedereen gaat. Want we werken veel alleen en thuis natuurlijk en dan mis je elkaar best wel. Tegelijk merken we al enkele jaren dat de problemen van onze cliënten en dus de oplossingen steeds complexer worden", vertelt financieel begeleidster Hennie Heijmans. Ook de begeleiding van cliënten die buiten het Verduhuis wonen, vertoont dit beeld, waarbij huisbezoeken door corona nu nog minder kunnen. Dat alles maakt het werk moeilijker.

Hete vuren

Ook zonder corona komt Team Wonen al voor hete vuren te staan. De cliënten in de crisisopvang vertonen steeds zwaardere psychiatrische problemen en steeds zwaardere vormen van verslaving. Hennie constateert bij haar collega's dat hen af en toe het water aan de lippen staat bij het zoeken naar oplossingen voor deze mensen. GGZ en verslavingszorg kunnen lang niet altijd snel helpen. Het komt bijvoorbeeld voor dat

cliënten gedragsregels zodanig overtreden dat ze uit de opvang gezet moeten worden voor een aantal dagen. Dan moet er wel vervangend onderdak komen. Maar het kan makkelijk een volle dag duren voordat daar een oplossing voor gevonden wordt; tijd die niet aan andere probleemsituaties besteed kan worden.

Samen, stap voor stap

Ook de doorstroming uit de opvang gaat erg stroperig, omdat er een nijpend tekort aan geschikte woonruimte is. Tegelijkertijd komen er vragen vanuit de gemeente over de rol van de maatschappelijke opvang in onze regio. Deze factoren maken het werk voor de kwetsbare mensen moeilijker en de coronamaatregelen gooien daar nog een schepje boven op. Toch blijven Hennie en haar collega's hun werk doen. "Daar ben ik best wel trots op. Samen, stap voor stap, want ons werk blijkt telkens weer een sleutelfactor in het herstel. Daar halen we veel voldoening uit. Die lunch die moet dan maar later. Voorlopig houden we maar contact via Microsoft Teams", kijkt Hennie terug.

HENNIE HEIJMANS